

متن پرسش

سلام: استاد نمیدونم دردل کنم یا در مقام منتقد سوال کنم یا کسی که چند وقته دلش شکسته این مطالب را بنویسم. این جملات را که می نویسم (شاید) با علم به مصالح کشور می نویسم. ۱. بنده به عنوان یه کسی که خودش سرباز ولایت فقیه می دونسته سعی داشته درحد خودش نظرات امام و رهبری را از هر طریق که میشده ترویج کنه واقعا از اینکه این نظرات را گفتم ناراحت نیستم ولی بعضی موقع ها آدم یه چیزهایی می بینه که یه مقدار شوکه میشه. مثلا ما در مورد مذاکره با آمریکا جملات آقا را خونددیم و هر جا رفتیم گفتیم مذاکره با آمریکا بده خوب نیست بعد دیدیم اصلا خود رهبری اجازه دادند. در همین مساله اخیر یعنی دست دادن آقای ظریف ما همه جا گفتیم این کار بد بود خود شما نوشتید این دست دادن یعنی قتل انبیاء بعد امروز آقا آقای ظریف را فرد متدین نام می برند بعد نتیجه این شده که بچه هایی مثل من معروف شوند به تندرو ۲. حضرت استاد به این نتیجه رسیدم که (شاید) اغلب مسولین کشور قصدی برای اجرا کردن عملی آرمان های انقلاب را ندارند پس آیا کار ما فایده دارد یا نه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ورود در مسیری که رهبری انقلاب جلوی ما گذاشته‌اند، ورود در مسیری است که ضرر و زیان در آن نیست. رهبری انقلاب هیچ‌وقت تیم مذاکره‌کننده را تضعیف نکردند و عموماً آن‌ها را تأیید می‌نمودند. آن‌هایی که بین تیم مذاکره‌کننده و توافق انجام‌شده خلط کردند و نقص‌های توافق را به جای آن‌که به حيله‌گری‌های آمریکا نسبت دهند، پای تیم مذاکره‌کنندگان گذاشتند از رهنمودهای مقام معظم رهبری «حفظه‌الله» غفلت کردند، وگرنه هنوز هم توافق به تعبیر رهبری ضعف‌هایی دارد که باید رفع شود. در مورد دست‌دادن با اوباما؛ مسلم کار بدی صورت گرفته است، منتها مقام معظم رهبری قول آقای ظریف را که آن را یک اتفاق مطرح کردند، حمل بر صحت نمودند و از آن گذشتند زیرا این غیر از آن است که آقای روحانی در گفتگوی تلفنی با اوباما انجام داد که رهبری آن را کار «بیجایی» معرفی کردند. موفق باشید